

soltressj temu Woszef du. Szym
psches twoju frej wobnadzenj a
twojej prawdu wupyschenj, da
kudnika so neboju. L.

Dopomnenje na wjecznosc.

807.

Nach einer Prüfung kurzer Tage.
Woß: Schtuž Bohu werschnemu ic.

Po krotkim bſedjenju na ſwjeczi
nas cjakia wjecznosc bes konza.
Knej weſelcje so, Boje djjecji;
tam mjer sa ſkoriby wobsbojal
Schtuž tudn dobre wuſnje, tam
bes pschecacja sa to jne.

2. Ma runje fromny hježom
tudn tež ſbojne wokomiknenja,
da tola ſwjet a ſchelke bludy
na ſbojnoszi mu ſeschkodja.
Bon cjlownik je, kij na ſemi je
žinu wſchelkim nemjeri.

3. Kak kytſje jeho cijeļo ſho-
ri, ho ſwjeta ropot naſtroja;
kak kytſje wutrobi so hori ne-
pscheczel, kij rad dobýwa! Kak
borsy jemu ludzi ſloſz ſtyſe na-
cini a wobcježnosz!

4. Jow, djež ton fromny hu-
ſto plaka, ton ſloſznik pak so
weſeli, na ſbojomneho ſawisz
laka, a khudeho so ſapomni, jow
cjlownik nemje wostacz frej woſ-
ſlaboszje a ſkoriby ſchej.

5. Jow phtam, tam pak nam-
facj budu, a ſwiaty, pschekraſ-
neny ſtacj pschi Božim wuswo-
lenym ludu, konz ſwojej wjery
wujiwacj. Tam ſwojho Boha
woladam, a do wjecznoscje po-
ſbjeham.

6. Tam budu s Bohom ſted-
noczenj, ſchtož won je, budu
ja tež zycj, psched jeho thron-
nom ſweſeleny ſchu połnosz
ſbojnoszje bdu mijecj. Tam
jedyn dobytk po druhim mi
ſwjetſi, so ja wjeczny ſym.

7. Tam bđe mi ſhadjecj
ſwjetko jaſne, so potajnoszje
poſnaju, a menuju to ſwjate,
kraſne, ſchtož krouſlijedzenju
nebje tu; tam moj duch ſdja-
kom ſpomina na wſchitke djjivne
podacija.

8. Dnj tam psched Boži thron
ſym ſtupiš, da Božu kraſnosz
woladam, a tem', kij je naš
droho kupiš, to: „Sswjaty,
Sswjaty!“ ſaspjewam, kaž
Seraphimy cjinja to a ſchitz
ſweczi ſandželjo.

9. Tam były ſandželow me-
wodja, jim runam so na ſwja-
toszi; tam luczi fromni ſomni
khodja; mam ſbojny mjer wjich
towarſtwi; ſich ſbojje moje
ſbojje je, moj dobytk pak ſich
weſelje.

10. Tam horzy djak zu bar-
wacj temu, kij Boži pucj mi
pokasa, a so bych wotreknyš
so ſtemu, kaž pscheczel ſa ruku
me wſa; tam lubnych namkam
wokraſnoszi, kotrychj jow cijel-
na ſmercj wſa mi.

11. Boh daj, so by tež me tam
wital tych ſbojnych jedyn tebo-
dla, so wotdžerjecj ſym jeho py-
tač wot rjechow a wot ſtaženja.
O Božo, kaſke weſelje, ſchtuž
duschi pomha wot ſmercje!

M m 2